

سردیبر: فواد عبدالله

دیبر سازمان: جمال کمانگر

۱۳۸۴ - ۰۸ MAR 06

چهارشنبه ها منتشر می شود!

www.jawanx.com

جوانان حکمتیست

در گرامیداشت ۸ (هشتم) مارس!

قفشهای اسلامی! در این راه شیخ و ملا اسلام و اوتیکان، میدیا و بازار تبدیل زنان به اشیا جنسی هم کمر خدمت بسته دفاع از حقوق حیوانات و رعایت حقوق و امر درجه دو کردن زنان را به خوبی به پیش میبرند.

حشت مارس علاوه بر تعرض به تمام یک طرف، و تحریر که زن را از خیابانهای لندن و نیویورک تا کابل و اشکال و جلوه های ریز و درشت، تبعیض به خاطر جنسیت از افریقا، تا آمریکا و آسیا و اروپا، بدوزد. روزی است تهران به حاشیه میراند او را تبدیل به خدمتکار مرد و آدم "غیر مهم" و قابل مسببین و عاملین و کارگزاران تولید و بازتولید نابرابری بین زن و مرد را گرفت. مردم را به خاطر متولد شدن با جنسیت تعریف میکند، از طرف دیگر!

واقعیت این است که این تناقض ریشه در سرمایه و سرمایه داری برای پر رونق کردن بساط سود آوری خود، هر تحریر تناقض پایه ای تری دارد.

را میتواند از گور بیرون بکشد و بر سر مردم حاکم کند. تنها جهانی فارغ از نیاز به زن ستیزی میتواند برای همیشه تحریر خود را خاتمه دهد.

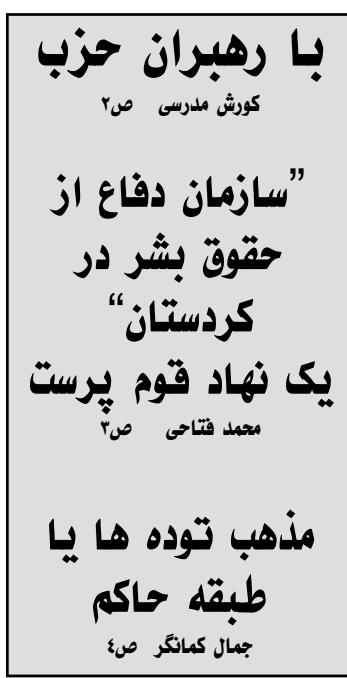
حزب کمونیست کارگری - حکمتیست
۱۳۸۴ - ۱۱ اسفند ۲۰۰۶

با رهبران حزب

کوش مدربی ص۲

"سازمان دفاع از حقوق بشر در کردستان" یک نهاد قوم پرست
محمد فتاحی ص۲

مذهب توده ها یا طبقه حاکم
جمال کمانگر ص۲

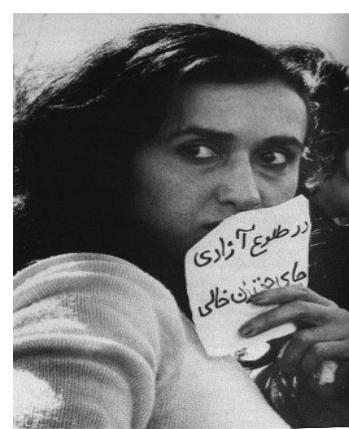

زنده باد برابری!

روز جهانی زن، هشت مارس، روز اعلام جرم جامعه متمن بشری علیه تبعیض و ستم قرون وسطایی به نیمی از مردم است. روزی است که جهان باید بی هیچ پرده پوشی و تخفیف و بهانه ای، چشم در چشم ابعاد ریز و درشت، تبعیض به خاطر جنسیت از افریقا، تا آمریکا و آسیا و اروپا، بدوزد. روزی است که جهان باید تحریر که در آن نیمی از مردم را به میکند، از طرف دیگر! واقعیت این است که این تناقض ریشه در زن، کم ارزش تر میکند به مصاف بطلبید. روزی است که باید از خود پرسید چرا نیمی از مردم همه جا و در همه حال در خانواده و جامعه و مدرسه، در کوچه و خیابان، حتی در زندگی و در مرگ، در موقعیت درجه دو قرار دارند. روزی است که باید پرسید چرا و تا کی؟ چرا و تا چند قرن دیگر بشر "متمن" بشیری که دستاوردهایش میتواند جهان را طی کنتر از یک دهه به یک دهکده جهانی تبدیل کند، نیمی از جمعیت خود را به خاطر جنسیت، تحقیق، کوچک، و کم ارزش میکند و به حاشیه میراند؟ چرا در جهانی که وجود مردم متمدنانه بشر مخالف رفتار خشن و غلبه بر این ستم قرون وسطایی و محروم کامل نابرابری زن و مرد و پاک کردن این امروزی، را داردا اگر نمی تواند به این خاطر است که عده ای، مناسباتی و تنظیمی نمی کذارد. آنچه که مانع محرومیت از جمعیت خود را به خاطر جنسیت، تحقیق، کوچک، و کم ارزش میکند و به حاشیه میراند؟ چرا در جهانی که وجود مردم متمدنانه بشر مخالف رفتار خشن و بیرحمانه عليه حیوانات است، زن در تا روزی و تا جایی که بتوان با بستن مهدکوک ها، سود کارخانه و موسسه را کوش دیگری سنتکسار میشود؟ چرا در پرداخت دستمزد کمتر به زن، هزینه پیشرفت است که نحوه کشتار حیواناتی تولید را کم کرد، تا روزی که بتوان با که مردم از آنها تغذیه میکنند، دائمه بسیاری را تعیین میکند، زن در خانه خود ایجاد تفرقه بین مردم بر اساس جنسیت شان، کوییان خود را از تامین غذا و میرسد! چرا در جهان متمنی که برای نظافت و امر نگاهداری از کودکان خلاص کرد و آن را برگرداند نیم دیگر مردم مردم به حرکت در میآیند، زن تن فروش انداخت، این ستم قرون وسطایی تولید و را لکمال میکنند؟ چرا در جهانی که وجود انسانی نمی پذیرد حیوانات میزانی! جایی با زنده - مردانه کردن خانگی را از هواخوری روزانه محروم کارل مشاغل و جایی با زنده بگور کردن کرد، حجاب بر سر دختر بچه ها میکنند و دختران و پیچاندان آنها در حجاب و

بمناسبت ۸ مارس باید یکبار دیگر در جامعه اعلام شود که زنان و مردم ایران خواهان برچیدن کامل همه قوانین اسلامی از سنتکسار تا چند همسری و قانون ازدواج دختران خردسال هستند. باید اعلام شود که مردم دیگر نمیبینند که زن انسان محسوب نشود، از حقوق و ارادهای ابتدایی مانند حق طلاق، حق آزاد انتخاب همسر، حق تحصیل، مسافرت، حق حضافت کودک و... محروم باشد و اصلاً شخصیت مستقل حقوقی در جامعه نداشته باشد.

بزرگترین و گسترده ترین جنبش در جامعه ایران تحت حکومت اسلامی، جنبش زنان برای نفو آپارتاید جنسی، حجاب اجباری و آزادی پوشش است. این جنبش دارای میلیونها فعال در جامعه است و میتواند و باید دارای صدها فعال و دهبر شناخته شده باشد. این نیروی گسترده باید یکصد اتار و متعددتر گردد و فعالیت و رهبران خود را به جامعه معرفی کند. بمناسبت ۸ مارس باید کل جامعه یک گام دیگر به سوی رهایی زن بردارد و تحقق آرزوی میلیونها زن و مرد در ایران برای نابودی آپارتاید جنسی و ازادی زن را نزدیکتر سازد.

با رهبران حزب

طبقه کارگر را انتخاب کرد. پیروزی انقلاب اکتبر در مقابل تزار یا حتی دولت وقت کرنسکی نبود. در مقابل کل اردوی احزاب بورژوازی بود.

ما در متن این جنبش همکانی، صفوں طبقه کارگر را متشکل تر، آکاهی این طبقه را عقیق تر و گسترده تر و کشمکش اجتماعی را حول منافع جامع از دید پرولتاریا و از دید بورژوازی پلاریزه تر میکنیم اکثریت مردم را مقاعد ییکنیم که برای رسیدن به خواستهای شان باید به گرد پرولتاریا متعدد شوند و حزب پرولتاریا را در بهترین موقعیت برای تصرف قدرت سیاسی قرار میدهیم.

ثانیاً - طبقه کارگر صنف نیست. طبقه کارگر قهرمان تاریخ هم نیست. موکل کسی هم نیست. طبقه کارگر بنا به موقعیت اجتماعی خود برای رهائی خود ناچار است بشیریت (مردم) را رها کند.

باید رهبر مردم شود. سوسیالیسم جنبش رهائی انسان است و نه فقط کارگر یا کمونیست ها. یک مشکل جدی چه رادیکال و همینطور سندیکالیست ها این است که تصور شان از طبقه کارگر یک تصور صنفی است. طبقه کارگر یک طبقه اصلی جامعه است و جنبش کمونیستی یک جنبش اجتماعی که افقی هم نیست. دارد یک نوع سرمایه داری را در مقابل کل جامعه قرار میدهد و

تابابری را در کل جامعه درمان میکند. بیانیه حقوق جهانشمول انسان بیانیه این طبقه و این جنبش است و مخاطب آن کل مردم است. قدرت طبقه کارگر و کمونیسم هم در همین است. در نتیجه ما (طبقه کارگر) باید به عنوان نماینده منتفعت انسان و مردم ظاهر شویم. باید مردم را به زیر پرچم طبقه کارگر و پرچم کمونیسم بکشانیم. ما نسبت به مضمون طبقاتی برنامه و خواست های مان شک نداریم هنر ما باید این باشد کل مردم را به زیر این پرچم جمع کنیم. ما در انقلاب مان اعلام میکنیم که این انقلاب سوسیالیستی است اما در همان حال باید اعلام کنیم که این پیروزی انسان و پیروزی مردم است.

نشده است. تحركات اجتماعی مخلوط از طبقه کارگر اقشار دیگر مردم طبقات مختلف را بعنوان آلتراپانیو برای هستند که هنوز تعلق طبقاتی آنها رسیدن به یک هدف واحد (اینجا عوض نشده است. جنبش ۵۷ سرنگونی) جلو میکشد. در انقلاب ایران هم جنبش کسانی است که میخواهند جمهوری اسلامی ایران هم این را داشتیم. آن انقلاب یک انقلاب برای سرنگونی رژیم سلطنت و نباشد و هنوز تعلق طبقاتی خود را برای آزادی های سیاسی بود. انقلاب ۵۷ ایران یک انقلاب با مضمونی دمکراتیک و بطن این جنبش به آنها توهمند دارد و به مکنی به یک اعتراض عمومی مردم بود.

طبقات مختلف از کانال جنبش های سرنگونی باید به آن پیروزی برسد که مختلف تلاش میکنند که پیروزی این جنبش را در راستای منافع خود تعریف نمایندگی کنند و پیش در آمد یک انقلاب بیوققه سوسیالیستی باشد. این تفکیک قدرت خود باور ندارد. برای ما جنبش کنند. این جنبش را به سکوی پرش به هدف نهائی خود تبدیل کنند. اما کماکان تلاش میکنند پیروزی جنبش سرنگونی را تعریف کنند. سلطنت طلب با پرچم سوسیالیستی، را بشناسد و آن را با هیچ جنبش دیگری مخلوط نکند. برای یک پوپولیست اما چنین نیست.

پرست با پرچم پیروزی جنبش سرنگونی سرنگونی و انقلاب سوسیالیستی تفاوت به میدان می آید. همه جنبش ها و احزاب زیادی ندارند و در اساس یکی هستند. اینکه یک پوپولیست میخواهد سوسیالیسم را از کانال یک جنبش سوسیالیسم (مردم) به قبولاند که آرزوی آنها زیر پرچم این حزب و یا این همکانی حول یک صفت بنده همکانی حقیق کند نشان دهنده آن است که جنبش قابل تحقق است. وقتی از مردم سوسیالیسم اش با اهداف عمومی جنبش حرف میزنیم.

برای ما هم همینطور است. طبقه سرنگونی یکی است. سوسیالیسم اش کارگر و کمونیست ها باید به عنوان ایراد دارد. سوسیالیسم اش چیزی جز رهبر این جنبش به میدان بیایند. باید این جنبش را به سکوی پرش به انقلاب سوسیالیستی تبدیل کنند. این یعنی انتقال مداوم بحث انقلاب مداوم هسته جنبش سرنگونی، حتی اگر همه از زاویه اساسی تاکتیک مارکس و لنین در منفط طبقه کارگر باشد، هنوز پیروزی برخورد به این جنبش ها است. یک هنوز این پیروزی در مقابل کارگر و هنوز این پیروزی در مقابل اسلامی است و نه کل بورژوازی. این واقعیت بیشاند. همانطور که نمیشود پیروزی هنوز با پیروزی طبقه کارگر تفاوت دارد. پیروزی طبقه کارگر وقتی همانطور که نیروی این جنبش ها فراتر برولتاریا و حزب پرولتاریا در مقابل بورژوازی قد علم کند. خواست ها میتوانند کماکان مضمون دمکراتیک داشته باشند اما صفت بنده سیاسی در جامعه حول پرولتاریا و بورژوازی است. آنطور که در انقلاب اکتبر ۱۹۱۷ بود. خواست ها نان، صلح و زمین بود، اما کل بورژوازی در مقابل بشویک ها به عنوان نمایندگان طبقه کارگر، و نه دهقانان یا زنان یا هیچ بخش دیگری از جامعه، قرار گرفته بود و جامعه در این تقابل سیاست و پرچم

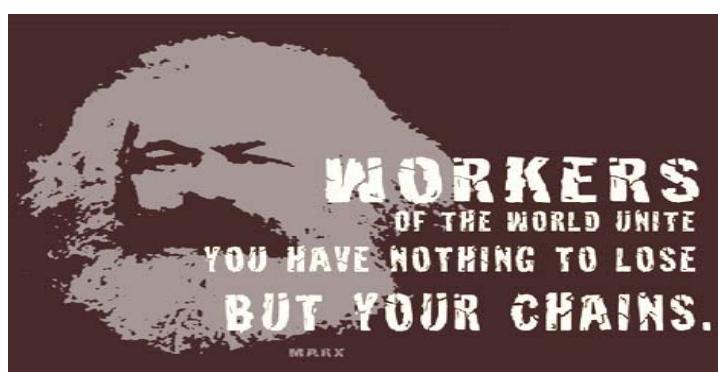
جوانان حکمتیست: چرا در ادبیات حزب حکمتیست از پیروزی "مردم" در سرنگونی صحبت می کنید؟ یک حزب کمونیست باید اساساً "طبقه کارگر" و نه مردم را نمایندگی کند؛ آیا این غلطیدن به پوپولیسم و ایجاد یک اتحاد طبقاتی نیست؟ هژمونی طبقه کارگر و رهبری طبقاتی آن را چطور برقرار خواهید کرد؟

کوش مدرسی: به عکس است. کسی که پیروزی مردم در جنبش سرنگونی را معادل پیروزی طبقه کارگر اعلام کند پوپولیست است. هسته اساسی پوپولیسم این است که میخواهد با اکتا به یک انقلاب همکانی سوسیالیسم را "پیاده کند". این درست جائی است که راست، و پرچم انحلال سوسیالیسم طبقه کارگر در یک جنبش عمومی، با شعار سوپر چپ ظاهر میشود. در همه انقلابات این بوده، در انقلاب ۵۷ این را داشتیم (جریان وحدت کمونیستی و تروتسکیست ها پرچم آن را داشتند) و در انقلاب جاری ایران هم رهبری جدید حزب کمونیست کارگری به آن آویزان شده است.

من قبلا در بحث های مختلفی، از جمله در "بلشویسم، منشویسم و لنینیسم"، "انقلاب ایران و وظایف کمونیست ها" و "کمونیست ها و انقلاب" (که همگی در سایت حزب و سایت انجمن مارکس- حکمت قابل دسترس هستند) مفصل در این باره نظرم را توضیح داده ام. اینجا مختصر توضیح میدهم.

ما باید از پیروزی مردم در جنبش سرنگونی حرف بزنیم به دو دلیل: اولاً داریم از جنبش سرنگونی حرف میزنیم و نه از انقلاب سوسیالیستی.

جنبش سرنگونی مضمونش همان است که عنوانش نشان میدهد. جنبشی برای سرنگونی جمهوری اسلامی. جامعه ایران در تب و تاب این جنبش میسوزد نه در تب و تاب انقلاب سوسیالیستی. تا وقتی که صفت بنده در میان مردم واقعاً حول طبقه کارگر و حزب آن پلاریزه

همین دلیل یک نهاد فاشیست است. درخواست رسمی من از مسئولین محترم سایت اخبار روز این است که اولاً به خاطر درج تبلیغات فاشیستی از عموم مراجعین به سایت مذعرت‌خواهی کنند. در ثانی از این به بعد، از درج اطلاعیه‌های این نهاد فاشیست خودداری کنند. شما بهتر میدانید که از نظر تمام موازین روزنامه نگاری در دنیای باز، درج تبلیغات رسمی فاشیستی به هر دلیلی جرم محسوب میشود. در پایان، بطور جدی از تمام آزادیخواهان، همه نهادهای مردمی و همه نیروهای سیاسی مسئول در اپوزیسیون تقاضا دارم که ضمن توقف همکاری با این نهاد قوم پرست و فاشیست، آنرا رسمی محکوم و طرد کنند. از مردم و فعالین سیاسی در داخل شهرهای کردستان تقاضا میکنم ضمن محکومیت این نهاد، تمام همکاریهای خود در کذشته را با آن متوقف کرده و آنرا طرد کنند. باید جلوی پخش ویروس قومی را هرجه زودتر گرفت.

در شهر ارومیه کسترش پیدا میکند؟ فضای ترس همسایه از همسایه، همکار از همکار، همکلاسی از همکلاسی، ترک از کرد، کرد و ارمنی از ترک. به اضافه اینکه فارسی زبانان باید فوراً برای جلوگیری از حملات جریانات قومی ترک و کرد از این شهر فرار کنند. این مساله در صدھا شهر ایران میتواند روی دهد. به اینها فردا اطلاعیه و بیانیه‌های سازمانهای دفاع از حقوق پیش‌برآین نوعی در خوزستان، ترکمن‌صرحا، بلوچستان، آذربایجان و... را اضافه کنید، و به دنبال نبض سیاسی جامعه را برای احساس ترس و لرز و رعب و وحشت بستجید تا اثرات این تهدیدات عیان تر شود. اینها پله اول اقدام برای ایجاد یک ایران فدرال است. اینها آغاز برنامه برای ایجاد تنفر قومی، و به دنبال پاکسازی‌های نزدی است. "سازمان دفاع از حقوق بشر در کردستان" در این اقدام خود به روشی نشان میدهد که یک نهاد قوم پرست، معتقد به جایی سازی مردم بر مبنای خون و لجه و زبان و فرهنگ، و به

"سازمان دفاع از حقوق بشر در کردستان" یک نهاد قوم پرست

محمد قتاحی

به مسئولین محترم سایت اخبار امروز با احترام، لازم میدام بدينوسيله اعتراض شدید خود را به خاطر درج اطلاعیه نهادی به اسم "سازمان دفاع از حقوق بشر کردستان" در سایت تان به تاریخ دوم مارس را به عرض برسانم. مضمون این اطلاعیه که متن آن در پائین این نامه آمده است، تماماً فاشیستی، و علیه موجودیت و زندگی مردمانی است که غیرغم هر فرهنگ و ملتی، قرنهاست که بدون مشکل در کنار هم زندگی کرده‌اند. همه میدانیم که یک طرح آماده برای اینده ایران، باد زدن در هویت خونی و قومی مردم برای عملی کردن ستاریویی است که در یوگوسلاوی شاهدش بودیم، و امروز در عراق جلوی چشم همگان است. "سازمان دفاع از حقوق بشر در کردستان" با این اطلاعیه به روشنی نشان داد که هدف از تشکیلش ایجاد دشمنی خونی بین مردمانی است که به هر دلیلی لهجه، زبان، فرهنگ، ملت، یا باورهای متفاوت دارند. در ایران امروز، مطلقاً هیچ شهر و شهرکی یافتد کنید سازمان مذبور حتی آنها که از نظر انتیکی، و مذهبی شهرهای کردستان، اقدام علیه حقوق بشریت و اقدام علیه هستی و موجودیت ملت کرد و مصدق بارز و عینی ژئوسایید است.

هستی، موجودیت و هویت ملت کرد در امان بماند

مردم شریف ایران و ملت ستمدیده کرد

تغییر بافت جمعیتی، فرهنگی، ملی، انتیکی، و مذهبی شهرهای کردستان، اقدام علیه حقوق بشریت و اقدام علیه هستی و موجودیت ملت کرد و مصدق بارز و عینی ژئوسایید است. گزارشگران سازمان دفاع از حقوق پیش کردستان گزارش میدهند در یک برنامه از پیش تعیین شده و عملیاتی هدایت شده. شهر سندنج، بزرگترین شهر کاماکردی، با هدف تغییر در بافت فرهنگی، زبانی، ملی، قومی، مذهبی و اخلاقی و جمعیتی به سرعت در حال دگرگونی است. گزارشگران و منابع مستقل بر این باوراند متولیان و مجریان سیاستهای تغییر و تحریب بافت شهرسندنج، اکنون هویت و موجودیت ملت کرد را نشانه رفته‌اند. سازمان دفاع از حقوق بشر کردستان ضمن اعتراض شدید به تغییر بافت جمعیتی شهرهای مناطق کردنشین، تعرض به حیات فرهنگی، اجتماعی، ملی و انتیکی و مذهبی مردم کرد و اقدامات در شرف انجام، بویژه در شهر سندنج را اقدام علیه بشریت و مصدق عینی و

در حالیکه مردم ایران در یک مبارزه کلاش، محل کارش، در کوچه و در خیابانش از امروز به بعد بنا بر تفاوت‌های خونی، قومی، زبانی، فرهنگی و بنای خصوصت بگذارند، و خود را سلسله اقدامات متقابل و ویرانگر توسط قوم پرستان منجر شود، جلوگیری و ممانعت از ایجاد تنفر قومی و خونی مهم است. جلوی فاجعه را باید از قبل گرفت. در نظر بگیرید فردا سازمانهای قومی اذری هم مثل چند سال قبل اعتراض خود به کسترش "بی رویه" جمعیت کرد زبانان ارومیه را تکرار کنند و آقای چهرکانی در اینمورد اطلاعیه بدهند، و یا پرونده خونین جنگ ارمنی و ترک در قرن قبل را دوباره مانند دوره ریاست جمهوری قبل از اینکه مامورین پاکسازی قومی سر برستند، از سندنج و استان کردستان بار کنند. اطلاعیه سازمان مذبور رسمیاً یک بیانیه

بارز ماده ۲ "کنوانسیون بین المللی جلوگیری از ژئو ساید" تلقی می‌نماید. این سازمان ایجاد ضربات و صدمات عمده به موجودیت ملت کرد، از طریق تغییر در شرایط زندگی و اجتماعی، تخریب و تغییر فرهنگی، زبانی، مذهبی و جمعیتی را در راستی نابودی بنیانهای ملی و هویت ملت در ایران ارزیابی می‌کند. به نظر این سازمان اجرای هرگونه طرحی با هدف نابودی و فروپاشی حیات فرهنگی و زبانی و اجتماعی، یا احساسات ملی، انتیکی و مذهبی و یا اقتصادی به مثابه ژئوسایید عليه هستی و موجودیت ملت کرد میباشد. بنابراین سازمان دفاع از حقوق بشر کردستان تمامی نهادها و سازمانهای مدنی، فرهنگی، مراجع دفاع حقوق بشری، ملت کرد و مردم ایران را به اعتراض در برابر این کونه اقدامات فرا خوانده و خواهان توقف فوری و کامل برنامه های در دست اجرا و سیاستهای اتخاذی دولت در این زمینه است. بدیهی است، این سازمان حق مراجعت به مراجع بین المللی را برای خود و ملت کرد محفوظ می‌دارد. سازمان دفاع از حقوق بشر کردستان: ۲۰۰۶ اسفند ۱ / ۱۳۸۴

مذهب توده ها یا طبقه حاکم، هر دو مضرند!

مسلمان یا هندو، همه سر و ته یک کرباسند. باید به دور ریخته شوند باید انسان از این دروغ بزرگ به اسم خدا و دین نجات پیدا کند.

برای مردم آزادیخواه که تحولات را دنبال می کنند این اظهار نظرها حقانیت اعتراض میلیونی آنها را علیه جنگ بیشتر بر جسته میکند. باید بانیان جنگ در دنیا را رسوا کرد. باید به جنگ دیگری تن داد.

بلر و بوش را باید در کنار سران اسلام سیاسی به جرم جنایت علیه بشریت محاکمه کرد اینها هیچ ربطی به مردم ندارند. مردم اگر سرنوشت خود را بدست بگیرند متحد و متتشکل شوند احتیاجی به این مرتجلین ندارند.

از این سایت ها دیدن کنید:

www.javanx.com
www.hekmatist.com
www.oktoberr.com
www.rahai-zan.com
www.iran-tribune.com
www.pasox.org

جنبشهای ارجاعی در خاورمیانه بنام اسلام سیاسی است که به جان مردم افتد.

در دنیای غرب دین کاربرد خود را در میان هیئت حاکمه از دست نداده است.

بنده با ظاهری امروزی از آن برای کول جمعی فرضی برای مردم مضرتر هستند.

زدن مردم هنوز مورد استفاده است. دین را در پستوها و تلاوهای پارلمان وحشت و کشتار روزانه فرو بردند.

قرار بود "دموکراسی" به عراق وارد شراغش میروند و از آن مدد می جویند.

از این موقعیت منجلابی درست کرده اند که وزیر انگلیس توجه کنید. اگر به ظاهر کت

امکان رشد و نمو پیدا کنند. در این به اصطلاح کارگری(البته خود جزوی از طبقه حاکمه بورژوازی است) قرار دارد.

چنین وحشیانه جنایت می کنند. فقط در انتظار عمومی جامه کشیش ها را

پوشیده است و گرنه در عمل دست کمی از آنها ندارد! هر هفته مرتب به کلیسا

میروند و با بت کارهایی که در طول هفته حاکمه انگلیس اعتقادات مذهبی را در تصمیمات سیاسی "دخیل کرده اند. اینها

توñی بلر در جواب سؤالی در مورد جنگ عراق و دستور اعزام سربازان انتلکلیسی به جنگ می گوید: که "خدا در

با شاه و ملکه و پارلمان و دمکراسی خود میکند یا طلب پاداش می کند و یا با خدا آنرا شریک میشود!

توñی بلر در جواب سؤالی در مورد جنگ عراق و دستور اعزام سربازان انتلکلیسی به جنگ می گوید: که "خدا در

مورد تصمیم او قضایت خواهد کرد" یا میکوید: با توجه به اینکه من یک مسیحی

معتقد هستم به ندای وجود خودم پاسخ دادم."

جهت یاد آوری جرج بوش هم قبل از قبیله در تباہی معنوی و فیزیکی مردم چنین شکری خورده بود که "خدا به وی

قهرمانان یک جنبش هستند. به تعجب نکنید که دمکراسی نیابتی

و "حق مردم" در سیستمهای به اصطلاح "دموکرات" چقدر موثر است.

اما هنوز این ستاریو در شکلی دیگر البته این یک طرف جنگ تروریستها

است. طرف دیگر هم که هر روز به خود بمب می بندد و مردم بیگناه را به خاک و

خون میکشد آنها هم به "ندای وجود مذهبی"شان پاسخ میدهند و قرار است

خدا هم در مورد آنها قضایت کند.

البته قافیه بوش و بلر در مورد حمله به عراق به تنگ آمده است! میخواستند

با مهندسی افکار خطر "سلاجهای کشتار

جمعی" در عراق را بزرگ جلوه دهند این سری آدم جاهل و آلوده به خرافه مذهبی

در حالی است که ثابت شد اصلا وجود مقدرات دنیای کنونی را در دست دارند.

نداشته است. نظم نوین جهانی که قرار بود با اشغال عراق باعث عبرت مردم

چشمی آلوگی جهان یعنی دین را از جهان شود. یکی از عوارض آن میدان دار

شدن یکی از مخرب ترین و هارترين خودش می گوید یهودی یا مسیحی.

جمال کمانگر

وقتی که ما می گوییم دین در دنیا امروز در خدمت نظام سرمایه داری و یکی از مولفه های به انقیاد کشاندن انسانهای است، خیلی ها بر ما خرد می کیرند که به "مذهب توده ها" نباید انتقاد تند کرد و این جزو "اعتقادات" مردم است. نباید به "باور توده ها" توهین کرد. نقد ما را حمل بر این میدانند که گویا ما خیلی افراطی هستیم. اما اینها یا نادان هستند و یا خود را به نادانی میزنند.

دین در دنیا امروز به بخش انتگره نظام حاکم تبدیل شده است. دستگاه دین برای تطهیر نظام ظالمانه سرمایه داری از جایگاه خاصی در دنیا امروز بر خوردار است. دیگر فرق نمی کند طرف کدام باورهای دینی را با خود حمل میکند. مهم این است همه به یک موجود موهوم با سایه روشنایی به اسم خدا

**بچه های محل
متتشکل شوید،
با ما تماس
بگیرید و به
گارد آزادی
بپیوندید!**

زنده باد جمهوری اسلامی!

مرگ بر جمهوری اسلامی!